

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 5.

Maj

1913.

Danmark.

Marsmødet i Danmark.

Dette Møde vil nu blive afholdt lidt tidligere end først var bestemt, nemlig i Dagene fra den 17de til den 22de Juni i Haandværkerforeningens store Festsal, Østeraagade, Aalborg.

Disse aarlige Sammentømter for Guds Folk er ikke noget nyt. Guds Folk forud samledes tre Gange aarlig for at tilbede og fornye deres Kraft. Hvis Herren saa, at dette var nødvendigt i fordums Dage, saa stulde man jo synes, at det maa være endnu meget mere paatrævet, at Guds Børn nu, da det lakker mod Verdens Aften, samles i det mindste én Gang om Aaret for at tilbede for hans Ansigt. Erkjendende gjør særskilte Anstrengelser for om muligt endog at forføre de udvalgte. Mange af de Ting, vi som et Samfund i en Række af Aar har forkyndt for Verden og sagt, at de vilde ske, er nu allerede bleven til Virkelighed. Se paa det urolige Hjørne i det sydsøstlige Europa! Utter et nyt Bevis til de mange Beviser, vi har paa, at Guds Ord er Sandhed, og at vi, som har troet og forkyndt dette for Verden, ikke har taget fejl. Vi har bygget ikke paa Sand, men paa Klippen, Guds urokkelige Ord, som vil bestaa, naar alt andet forgaar.

Men efter som vi leder i disse urolige, vanskelige Tider, og efter som Herren venter meget af os alle, da vi bærer et meget større Ansvar end

noget andet Folk, fordi meget er os betroet, saa erfarer vi vistnok alle hver paa sin Maade, at Modgangens Bølger ogsaa til Tider gaar højt, og at vi trænger til at komme i nærmere Forbindelse med ham, gennem hvem vi alene kan sejre Dag for Dag. Maatte derfor mange af vore Søstende benytte sig af denne herlige Anledning, som atter tilbyder sig, og maatte mange af Guds Børn samles i Aalborg gennem disse Højtidsdage! Maatte vi komme der med Hjertet beredt til at modtage de himmelske Sandheder, som Herren gennem Ordet vil meddele os. Naar vi søger, skal vi finde, naar vi beder, da skal vi saa, naar vi banker paa, da skal der oplades. Herlige Forjættelse!

Om end Konferensen som bekendt jo blev delt ved sidste Marsmøde, saa vil Mødet denne Gang dog blive fælles for hele Danmark som sædvanligt. Vi venter, at det vil blive et stort Møde; om det ogsaa skal blive et velsignet Møde, kommer an paa os selv. Maatte vi alle gjøre vort til, at Mødet kan blive, hvad Herren ønsker!

Det første Møde vil blive afholdt Tirsdag Aften den 17de Juni Kl. 8. Konferensen begynder sine Forhandlingsmøder den følgende Dag Kl. 10 Formiddag. Vi haaber, at alle vore Menigheder vil vælge deres Delegerede i god Tid og straks indsende Fuldmagterne til Konferensens Sekretær, P. N. Korreer, Boulevarden 12, Aalborg. Skulde det af en eller anden Grund ikke blive gjort, bør de Delegerede selv medbringe dem,

naar de kommer. Hver Menighed har Ret til at sende én Delegeret og desuden én til for hver ti Medlemmer, Menigheden tæller.

De, der ønsker Bærelser, bør bestille disse forud ved Henvendelse til P. Hansen, Villa „Solvang“, Remstrupvej, Silkeborg. Vent ikke med at ordne dette, indtil I kommer, da dette gjør Arbejdet meget svært for dem, der skal ordne med denne Sag. Vi ønsker at gjøre alt, hvad der staar i vor Magt, for Søfende ogsaa paa dette Omraade; men vi haaber samtidig paa, at Søfende vil bidrage deres til at lette os denne ofte vanskelige Opgave ved at bestille Bærelser i god Tid.

Hvor mange tilreisende Brødre vi i Aar kan vente, kan vi endnu ikke udtale os om. Dog venter vi, at Brødrene Conradi og Raft kommer til dette Møde lige fra Generalkonferensen, som slutter saa tidlig, at disse Brødre kan overvære vort Aarsmøde. Men vi ved dette, at Himlens Repræsentant, den gode Helligaand, vil være til Stede og have mangt og meget at meddele os fra det Hysets Rige, som han repræsenterer.

Det skulde ogsaa glæde os at se mange af vore unge Brødre og Søstre overvære dette Møde, da vi ved Guds Hjælp skal forsøge at gjøre mere i Aar for vore kjære unge Søfende, end vi har gjort tidligere. Særskilte Ungdomsmøder vil blive afholdte hver Dag.

Vi har den Tillid til vore Søfende, at de ikke alene straks begynder at træffe Forberedelser til at overvære Aarsmødet, men at de ogsaa vil have dette i Erindring, naar de samles omkring Naadens Trone. Ved Herren om, at hans Tjenere, som skal fremholde Livets Ord, maa blive isørt Kraft fra det høje! Ved om, at Ordet, der tales, maa blive Mad i Tide for dem, der skal høre. Gud give, at det maatte blive det bedste Aarsmøde, vi endnu har afholdt i Danmark!

C. C. Jensen.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne Maj og Juni gaar Solen om Fredag Aften ned som følger:

Maj:		Juni:	
Den 2. Kl.	7.46	Den 6. Kl.	8.44
" 9. "	8.00	" 13. "	8.50
" 17. "	8.12	" 20. "	8.53
" 23. "	8.24	" 27. "	8.54
" 30. "	8.35		

Min Rejse til Sydafrika.

Det er nu fire Maaneder, siden jeg forlod Danmark for, som i „Missionsfetteretninger“ tidligere omtalt, at rejse til dette fjerne Land. Størstedelen af den første Maaned gif med til Rejsen. Alt synes at være saa vel lagt til Rette; jeg kunde tydelig se, at Herren havde ledet i det hele. Saa snart jeg kom i Toget i Kjøbenhavn Dnsdag Morgen den 13de November, var der i samme Kups en Dame, der skulde til London for at møde sin Mand, som netop kom fra Sydafrika. Rejsen over Esbjerg til England gif godt. Vi var i London Torsdag Aften ved halvsjyftiden. Den omtalte Herre og Dame var saa elskværdige at sende et Telegram til vort Sanatorium i Caterham og viste mig derefter til et Hotel. Kl. 10¹/₂ kom en Sygeplejereste fra Sanatoriet. Hun medbragte det danske Sundhedsblad, for at jeg skulde kunne kjende hende. Vi rejste da med Toget til Caterham Sanatorium, hvor jeg opholdt mig til Kl. 9¹/₂ Sabbats Formiddag den 16de, da det Tog, som skulde føre mig til Southampton, gif fra London Kl. 11. Den samme Sygeplejereste fulgte mig til Southampton og ordnede alt med min Bagage.

Kl. 4 sejlede Skibet ud af Havnen i Southampton. Det var jo lidt underligt at tænke sig helt alene iblandt fremmede, som talte et fremmed Sprog. Jeg vidste imidlertid, at Gud ogsaa var der, og jeg forlod mig paa de Ord, der staar i Sal. 48, 15: „Thi her er Gud, vor Gud, evindelig og altid, han skal ledsage os til evige Tider.“

Fra den 16de November til den 3dje Decem-ber var jeg om Bord paa Skibet. Dagen gif forholdsvis hurtigt, da der blev gjort saa meget for Passagerernes Underholdning. Vejret var hele Tiden henrivende, ingen Vind eller Søsyge. Tirsdag Morgen den 3dje December Kl. 5 var vi alle paa Dækket for at se Skibet glide ind i Havnen ved Kapstaden. Kapstaden ser ikke ret stor ud fra Søen, da Byen er omgivet af Bjerge, dog der bor i alt ca 174,300 Mennefter, hvoraf godt 102,700 er Europæere, Resten farvede.

Jeg vidste ikke, om der var nogen for at møde mig ved Skibet. Der er 36 Timers Rejse med Jernbane fra Kapstaden til Bloemfontein. Der var en Familie om Bord paa Skibet, som bad mig følge med dem hele Dagen. Toget til

Bloemfontein gif ikke før Aften. Besværlighederne, som jeg ventede at møde og troede havde taarnet sig op alle Begne, „Åhyde“. Sal. 114. Kort efter at Skibet havde lagt til, kom Broder og Søster Fortner, som bor i Kapstaden, for at møde mig, og jeg tilbragte saa Dagen sammen med dem. Vi var en Tur ved Plumstead Sanatorium, et ganske pænt lidet Sted (der er kun Plads til 25–30 Patienter, skjønt jeg havde troet, der kunde rummes flere, da der er to Læger, men dog blot 6 eller 7 Sygeplejersker). Strækningen fra Kapstaden til Plumstead Sanatorium er meget lig Strækningen fra Kjøbenhavn til Skodsborg, maasse knapt saa smuk.

Kl. 9 Aften forlod jeg Kapstaden for at rejse videre ind i Landet til mit Bestemmelsessted. Jernbanerejsen var ikke saa behagelig som Sørejsen. Landet var øde og bart. Toget hjorte mange, mange Mil, før vi kom forbi en liden Farmerhytte eller en Kafferhytte. Man fortalte mig, at det var den mest udfjonne Del af Afrika. Efterhaanden som vi nærmede os Bloemfontein, blev Landet tættere befolket og mere frugtbar.

Torsdag Morgens den 5te December Kl. 9 hjorte Toget ind paa Banegaarden her. Broder og Søster Groenevald, i hvis Klinik jeg jo skulde arbejde, var der og mødte mig. Vi kjendte straks hverandre.

Jeg var endelig „hjemme“.

Haabende, at Søstende vil ihufomme Barket her forbliver jeg
Eders Søster i Herren
Bloemfontein, Marts 1913. Anna Hansen.

Dr. Julius Vech skriver fra sin Arbejds-
mark i Jylland bl. a.: „Vi famles nu hver
Sabbat i vort Hjem, og Guds Aand taler ved
hans Ord til vore Hjerter. I Skern har For-
dommen været stærk, men der er dog stadig kom-
men Folk, og enkelte er en Del interesseret.
Maa Guds Aand vandre Sæden, som udsaaes,
og maa Gud give den Bæst!“

Kina har ikke nogen Sorg, som Budskabet
om Frelsen i Kristus ikke formaar at læge;
Indien har ikke nogen Opgave, som det ikke kan
løse; Japan ikke noget Spørgsmaal, som det
ikke kan besvare; Afrika intet Mærke, som det
ikke kan sprede. —
Judoon Smith.

Søster Hilba Bjørklund afgik ved Døden i
Troen paa sin Frelser den 8de Februar. Søster
Bjørklund, der var Datter af Maskinmester G. L.
Bjørklund og Hustru i Hesselholm, Sverige, og
blev født paa nævnte Sted den 4de Maj 1878,
kom til Skodsborg Sanatorium som Patient i
1911. Her blev hun bekendt med Sandheden
og blev døbt og forenet med Menigheden i
Skodsborg i Marts 1912. Den afsøde, der op-
holdt sig paa Sanatoriet indtil sin Død, blev
ført hjem til Hesselholm, hvor Begravelsen fore-
gik den 17de Februar. Hun har sin Sygdom
med kjistelig Taalmodighed og hviler nu i Haab-
bet om en herlig Opstandelse paa den store Dag.
Erik Arnesen.

Søster Marie Henriksen hensov blidt og rolig
i Troen paa sin Frelser i sit Hjem i Frederiks-
havn i en Alder af 77 Aar. I sine unge Aar
rejste hun til Amerika, hvor hun gennem Bro-
der Mattesons Virksomhed lærte den nærværende
Sandhed at kjende. Siden Aaret 1902 har hun
været Enke. Paa dette Tidspunkt kom hun atter
tilbage til Danmark og bosatte sig i Frederiks-
havn, hvor hun forblev indtil sin Død. Hun led
af Astma og var navnlig de sidste Vintre meget
medtaget. Hun mærkede selv, at det lakkede mod
Livets Aften; men naar man besøgte hende, var
hun altid glad ved at tale om de Ting, der til-
hører Guds Rige. Hun elskede Herrens Sag og
hans Menighed her paa Jorden, hvilket ikke
alene gav sig Udslag i Ord, men i Gjærning og
Sandhed. Undertegnede forrettede ved Begravel-
sen og talte ud fra Skriftens Ord om det salige
Haab, som skal blive til Virkelighed, naar Liv-
giveren snart kommer.
C. C. Jensen.

Søster Marie Sofie Hansen, født i Hømb pr.
Ringsted, døde den 3dje April i Frederikshavn.
For en 30 Aar siden, da de boede i Allingemagle
paa Sjælland, fik hun Anledning til at høre Bro-
der Matteson fremholde det sidste Raadens Bud-
skab. Da hun ved dette Tidspunkt tilhørte
Baptistsamfundet og vandrede i det Lys, som

Herren forud havde vist hende, saa modtog hun ogsaa det større Lys, som Herrens Tjener gennem Ordet aabenbarede for hende. Hun var indtil sin Død en stille Kristi Efterfølger og et trofast Vidne for ham, som er Vejen og Sandheden og Livet. For omtrent fire Aar siden blev hun rammet af en Lammelse i den ene Side, og siden den Tid gjenvaandt hun aldrig sin Helbred. Men om end Smerterne paa det sidste tiltog, led hun taalmodig, anbefalende sig i Frelsens hjærlige Baretægt. Hun efterlader sig sin Mand, som nu ogsaa er svag, samt en Datter, Sygeplejerske Hanne Hansen, som gjorde alt, hvad hun kunde for hende, til det sidste. Undertegnede talte ved Graven til Slægt, Venner og Søskende ud fra Herrens Ord, som er saa fuldt af Trøst og Opmuntring, naar den gamle Tjende Døden gjæster vore Hjem og borttager vore Kjære. Takket være Herren, at den, som tror paa ham, skal leve, om han end dør!

C. C. Jensen.

Søster Johanne Sigolsen, tilhørende Kristiania Menighed, døde paa Ullevold Sygehus den 9de April d. A. Den 16de April Kl. 2 Efterm. blev hun begravet paa vestre Gravlund, hvor undertegnede talte ved Baaren, som var omringet af en stor Skare sorgende Venner og Slægtninge. Søst. Sigolsen kom til Sandheden for 30 Aar siden under Br. Mattesons Virksomhed og forblev tro til Budstabet til sin Død.

N. C. Bergersen.

Det bejendtgjøres herved, at Carl Gustav Løvman døde af Lungebetændelse den 19de Marts 1913 efter otte Dages haarde Lidelser. Han blev begravet paa Holms Kirkegaard i Torsnæs ved Fredrikstad Søndag den 31te Marts under stor Deltagelse fra omkringboende Venner, Familie og Troeskøfende, hvoraf endel fra Kristiania Menighed. Broder Løvman blev optaget i vort Samfund for 21 Aar siden. Han blev bejendt med den nærværende Sandhed (Aab. 14) ved Br. S. Steens Virksomhed paa Torsnæs. Undertegnede forrettede ved Begravelsen og talte i Hjemmet og ved Graven og fremholdt Bibelens Lære om vort Haab bag Død og Grav.

Kristiania den 4de April 1913. S. J. Hansen.

Ungdommen.

Vinteren er nu forbi, og Foraaret og Sommerens trable Tid nærmer sig. Jeg tror, at Ungdommen har været virksom i Herrens Gjerning den sunde Vinter, og ihvorvel Arbejdet endnu ikke er fastere organiseret, kan der udføres meget til Guds Ære. Men et organiseret Arbejde er dog alligevel bedre, hvad mange Eksempler viser. Tiden er vistnok inde for et virkelig organiseret Arbejde blandt Ungdommen herhjemme. Flere Lande har allerede et saadant, og dette endda saadanne, hvor Sandheden først i den senere Tid har vundet Indgang. Paa Generalkonferensen vil forskellige Spørgsmaal vedrørende Ungdomsarbejdet blive taget under Overvejelse, deriblandt en Organisation, der omfatter hele Verden, og Sekretæren for The Young People's Society skriver: „Jeg venter snart at modtage Rapporter om Ungdomsarbejdet i Skandinavien.“

Efter nylig fattet Bestemmelse vil der ved Aarsmødet i Aar blive taget særskilt Hensyn til Ungdommen, og vi kan vente gode, vejledende Oplysninger fra ledende Brødre. Der vil forskellige Spørgsmaal kunne blive taget under Overvejelse: Arbejdet blandt smaa og større Foreninger, Rapportering og Organisation i det hele taget. Derfor vilde jeg gjerne bede enhver ung Søster og Broder, hvis Motto er: „Evangeliets til hele Verden i denne Slægt,“ om at bestræbe sig for at komme til Aarsmødet i Aar. Lad os til den Tid særskilt ihukomme Ungdomsarbejdet i vore Bønner og aldrig glemme det himmelske Princip: „Min Fader arbejder indtil nu, og jeg arbejder.“ Joh. 5, 17. Dette er Mesterens Eksempel.

Efterfølgende er et Par Udtalelser af Profetiens Aand angaaende Arbejdet for Ungdommen:

„Meget er gaaet tabt for Guds Værk, fordi man ikke har stænket Ungdommen tilstrækkelig Opmærksomhed. . . . Naar de unge giver deres Hjertes til Gud, bør eders Omsorg ikke derfor høre op. Læg noget Ansvar paa dem. Lad dem forstaa, at I venter, de skal udrette noget. Her-

ren udvælger dem, fordi de er stærke. Lær dem at arbejde paa en stille, besteden Maade for deres unge Kammerater. Lad forskellige Grene af Missionsarbejdet blive lagt systematisk til Rette og giv de unge Undervisning og Hjælp, saa de kan lære at tage virksom Del. Derved vil de vokse og blive Guds Medarbejdere." — Christian Education, Side 222, 223.

"Man har skænket vore Børn og Ungdommen alt for lidt Opmærksomhed. . . . Gud kræver, at Menigheden skal vaagne op af sin Dvale og se, hvad der fordres i denne farefulde Tid." — Testimonies for the Church, 6te Bind, Side 196.

"Vi har en Hær af unge Mennesker, som ved en forstandig Ledelse og ved den rette Opmuntring kan gjøre meget. Vi ønsker, at vore Børn skal tro Sandheden. Vi ønsker, at de ved vel organiseret Arbejde maa gjøre noget for at hjælpe andre unge." — Gen. Conf. Bulletin, 1893, Side 24. Julius Beck.

En ung og sund Pige kan saa Plads snarest hos M. S. Albertsen, Taars Hammerværk, Taars.

En dygtig Særstke, der kan forestaa Systuen, søges til 15de Maj. Fast Plads. Stodsborg Badefanatorium.

En Smedkerforbundter (Sabbatsholter) kan straks antages. Smedker L. Boelstifte, Pilestræde 10, Kjøbenhavn.

Plads søges til 1ste Maj hos en Sabbatsholder for en velvoksen stærk Pige i 15-Marsalderen. P. J. Nørgaard, Torsmark pr. Randers.

Plads for to Piger, en Stuepige og en til Kjøkkenet, snarest. Kurbadet, Kristiania.

Som Regningsbud og lign. antages en velanbefalet og opvakt Gut i 16-18-Marsalderen. Enof Endresen, Kloftergaden, Bergen.

Flint Dame faar Kontorplads i større Kolonialforretning. Ansøgning med Attestkopier sendes til undertegnede. Enof Endresen, Kloftergaden, Bergen.

Norge.

Aarsmødet i Ostnorge

afholdes i Lokalet „Bethel“, Akersgaden 74, Kristiania, fra den 8de til den 13de Juli 1913. Det første Konferensmøde — Aabningsmødet — begynder Onsdag den 9de Juli Kl. 10 Formiddag og det første offentlige Møde Tirsdag Aften Kl. 8.

Lad alle, som muligens kan ofre Tid og Penge, komme for at overvære Højtiden for at faa al den Opmuntring og Betsignelse, som Gud har for sit Folk for denne Tid. Nærmere Oplysning i næste Nummer.

R. C. Bergersen.

Aalesund.

Efter Bestemmelse taget ved Aarsmødet har undertegnede virket i disse Trakter, særlig i Aalesund, siden Juli 1912, de første 3 Maaneder med Bogsalg og siden under Br. D. J. Olsens Ledelse i Forbindelse med den offentlige Virksomhed.

Arbejdet her i Byen gaar jævnt fremad til Herrens Vre og Sjæles Frelse. Til Ugemoderne kommer vor faste Tilhørerklare, og under Søndagsmøderne er som oftest Lokalet fuldt.

Til hjære Sjæle er begyndt at helligholde Herrens Sabbat. Maa Gud styrke og bevare dem paa Sandhedens Vej! Her er mange alvorlige Mennesker, der er bleven oplyst om det tresoldige Budskab og staar Sandheden meget nær. Vor inderlige Bøn til Gud er om deres Frelse.

I Langevaag

er en stor Fabrik, der beskæftiger ca. 300 Arbejdere. Jeg holdt det første Møde der den 27de Oktober for en meget tynd Forsamling. Det andet Møde var lidt bedre besøgt; men da vi saa udsendte Løbefedler, hyltedes det lille Lokale til Trængsel, saa vi til nogle Møder havde ca. 130 Tilhørere. Br. Olsen og jeg har holdt 20 Møder paa dette Sted, og flere er interesserede i de dyrebare Sandheder.

En syg Mand, som jeg ofte besøgte paa dette Sted, vendte sit Sind til Frelseren og kom i et levende Samfund med ham. Sandheden angaaende Sabbaten saavel som de øvrige Sandheder,

jeg fik fremholde for ham, blev forenet med Troen i hans Hjerte, saa han begyndte at leve i dem og glædede sig ved dem til sin Død. Hans sidste Bøn til mig var, at jeg maatte tale ved hans Baare, hvilket jeg ogsaa efterkom ved hans Begravelse den 4de Marts.

Flemsø.

Denne lille Ø har jeg besøgt seks Gange, opholdt mig tilsammen 9-10 Dage der og holdt 15 Møder, dels i et Skolehus og dels i et Ungdomslokale. Disse Lokaler ligger en Times Gang fra hinanden.

For mig har det været en Bederbøggelse at virke for disse fordomsfrie og gjæsfrie Øboere. Lokalerne med Lys og Brænde har jeg faaet helt gratis. Logi og Mad er der ikke Tale om at faa betale noget for, og den ene Gang efter den anden kommer nogen med Penge for at betale Rejsten derud. Folk ved, at jeg hverken kan synge eller spille, og Forsamlingen gjør da dette paa bedste Maade. De sidste Gange har nogle unge Menneſter mødt frem med to til tre Guitarer og Citer. Maa Herren lønne disse kjære Sjæle, der gjør sit bedste, for at Evangeliets herlige Sandheder kan blive forkyndt paa dette Sted.

Gud har velsignet Arbejdet blandt Folket derude, saa Interessen for Guds Ord er vakt. Møderne er godt besøgte, mange gaar lang Vej for at overvære disse, og jeg modtager hver Gang flere Opfordringer om at komme snart tilbage. Maa Herren bevare alle de oprigtige og sandhedsjøgende paa dette Sted og give os Naade til at fremholde Budskabet til mange Sjæles Frelse! Kjære Søstende, bed for Arbejdet her paa Sundmøre! Hilsen til alle Troeskjøpende fra eders i Naaden og Sandheden forbundne
Matesund den 15de April 1913. Elias Bjaanæs.

„Oploft eders Øjne og ser Markerne, de er allerede hviede til Høsten!“ Hvor? — Overalt og paa ethvert Sted! — saa herligt og lyst er Kristi Syn paa Opgaven. Han opfordrer os til at stue ud over Menneſteslægten; vi skal være som glade Høstarbejdere — rede til at høste de allerede hviede Marker. — J. S. Jowett.

Stavanger.

Siden jeg sidst skrev min Rapport fra Bergen, har jeg som før nævnt virket paa Aalgaard, Sandnæs og Stavanger. Paa de to førstnævnte Steder havde jeg en længere Tid to Møder om Ugen paa hvert Sted samt et i Stavanger; men det vilte sig snart at være uheldigt at dele sine Kræfter paa flere Steder og især under de nærværende Forhold, hvorfor vi hellere valgte at opgibe Aalgaard og kun aflægge Besøg der og saa henlægge Arbejdet til Sandnæs og Stavanger med to Møder paa hvert Sted. Søster Carina Knudsen har anvendt hele sin Tid paa Aalgaard og Sandnæs, og vi har Haab om, at nogle vil slutte sig til os. Jeg har selv varetaget den stadig tiltagende Interesse i Stavanger, hvad der har gjort det nødvendigt for mig at ofre min Tid der.

Om end jeg havde Betæneligheder ved at virke i min egen Fødeby, og det saa meget mere, som jeg kun havde Menighedens Lokale at holde Møder i, saa har jeg dog haft den Glæde at se mange komme til Møderne. Mange kommer langvejs fra, og det er en Glæde at se de samme komme Gang efter Gang; kun har det bedrøvet mig, at vi ikke har kunnet byde de mange, der har læst vore Annoncer og kun er kommet udenfor Huset og ikke har faaet Anledning til at høre Budskabet for vor Tid, et Sted, der kunde tilfredsstille Krædene. Det kan ikke undgaaes, at Folket bedømmer os og Budskabet efter det Sted, man indbyder dem til. Fem Brødre og Søstre samles med os paa Sabbaterne; desuden er der nogle, der har været borte fra Menigheden og nu atter samles med os. Jeg har tillige Haab om, at nogle andre med Guds Hjælp og Bistand vil komme med.

Efter Anmodning af Formanden har jeg nu lejet et større Lokale, „Totalen“, der rummer ca. 800, og dette har hidtil været for lidet til at rumme de mange, der kommer for at høre Ordet. Mange maa gaa af Mangel paa Plads. Traktaterne, som vi sælger ved Slutningen af hvert Møde, gaar som „varmt Brød“. Længe før Tiden er Lokalet fyldt, og en alvorlig Stilhed og Ro præger Forsamlingen. Jeg har erfaret en særskilt Grad af Guds Velsignelse og Bistand ved Møderne i Stavanger. Medens jeg ofte har

følt, som om jeg maatte segne under Byrden, især for Søndagsmødernes Vedkommende, da jeg har Møde i Sandnæs Kl. 5 og derefter i Stavanger Kl. 8 $\frac{1}{4}$, har jeg maattet anbefale mig i Guds Hænder paa Vejen til næste Møde. Guds Arm er stærk og mægtig; vi maa forlade os paa ham. Naar jeg staar for en saadan Forsamling og mindes, at jeg i denne By for ca. 11 Aar siden som ganske ung hørte det sidste Naadens Budskab, føler jeg stor Grund til at takke Gud for hans Frelse paa Nødens Dag.

Som Kalbet lod til Abraham, saa lyder det til os i denne Tid. De Aar, som ligger imellem, har lært mig til en Grad at kjende den Gud, som siger: „Jeg er Abrahams, Isaks og Jakobs Gud.“ Han leder endnu sit Folk og elsker sine udvalgte. Mit højeste Ønske er at arbejde ham til Behag, se Budskabet naa til alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk og endelig faa Lov til at bestue Kongen i hans Skjønhed. — Alle Brødre og Søstre og Medarbejdere hilses.
L. J. Stene.

„**Stomager, bliv ved din Læst!**“ Det vil sige: Del ikke dine Interesser og din Arbejds-kraft. Udsor, hvad du er sat til at udføre, og lad alt andet være en Bisag; derved naar du længst; eller rettere: alene derved naar du frem til noget. Den Smeder, der stadig tænker paa Skolefag, bliver aldrig en dygtig Smeder. Man kan godt have Byst til begge Dele; men man kan ikke samtidig fordybe sig i begge Dele. Tag én Ting ad Gangen, saa kan du opnaa noget i begge; tager du begge paa én Gang, opnaar du intet i nogen af dem.

„**Mit Hjerte fylbes med Angest,** naar jeg tænker paa de slappe Budskaber, som nogle af vore Prædikanter bærer, naar de dog har et Budskab om Liv og Død at fremholde. Prædikanterne sover, Menighedens Medlemmer sover, og der er en Verden, som er ved at omkomme i Synd. Maa Gud hjælpe sit Folk til at vaagne op og vandre og virke som Mænd og Kvinder, der staar ved Grænsen til den evige Verden! En frygtelig Overraskelse vil snart komme over Verdens Indbyggere. Pludselig og med Kraft og stor Herlighed vil Kristus komme. Da vil

der ikke være nogen Tid til at berede sig til at møde ham. Nu er det Tiden for os til at give Advarselbudskabet.“ — E. G. White i Test, 8de Bind, Side 37.

Fra Bodo skriver Br. Chr. Tobiasen: „Her i Bodo er nogle begyndt at holde Sabbaten. En Familie, som har været iblandt os før, er nu med os igjen og glæder sig over, at vi har faaet Virksomhed her. De støtter Sagen trofast med deres Tiende. I Paasken var jeg atter oppe i Steigen, ca. 100 Km. fra Bodo. Her er nogen Interesse. En Familie har begyndt at holde Herrens Sabbat. For fiorten Dage siden var jeg inde i Saltbalden, hvor vi har fire Søskende. En af disse havde ikke haft Besøg paa 15 Aar, før Br. D. J. Olsen for to Aar siden besøgte hende. I Saltbalden blev jeg opfordret til at holde et Møde i „Folketsademi“. Jeg talte om Tyrkiets Skjæbne. Flere af Stedets ledende Mænd var til Stede.“

Br. L. Opjahl skriver: „Hilsen med Begr. 3, 21—33. Disse Herrens Ord, talt af hans Tjeners Mund, burde vi tage som talt til os; thi hvor sandt er det ikke, at hans Mistundhed er ny hver Morgen! Ogsaa her, højt oppe mellem Norges Fjelde og Dale, er Herrens Naade og Mistundhed at finde. Jeg er Herren inderlig taknemlig for, hvad han har gjort for mig indtil denne Tid. Han har styrket mig baade legemlig og aandelig og gjort mange Gange mere, end hvad jeg har forstaaet at bede ham om. I Kolportagen kommer man ofte paa Steder, hvor det synes, som om man vanffeligst kan udrette noget. Folk siger ofte: „Vi skal ingen Bøger have; vi har saa mange gode Bøger, vi vil ikke kjøbe flere.“ Men naar man har talt lidt med dem og vist dem, hvilken god Litteratur vi udbreder, saa er det ofte, at man faar en Bestilling, selv om de aldrig har tænkt at kjøbe en Bog. Dette viser, at det er Herrens Ord, vi gaar, og at han selv gaar foran og aabner Vejen. Saadanne Erfaringer bør anspore os til at gaa fremad og arbejde med desto større Fuld og Trost for vor Herre og Messer. Snart kommer han, som skal komme, og han skal ingenlunde tøve. Hjertelig Hilsen til alle Søskende og Medarbejdere.“

:: Redaktionelt ::

Br. Norderhus, der har givet Bibelundervisning paa Missionskolen i Stodsborg gennem det nu afsluttede Skoleaar, afrejste til Kristiania den 17de April.

Br. A. G. Sandbeck fra Norge ventes at ville komme til Danmark, kort før Skolen i Stodsborg afsluttes, bl. a. for at være de mange Elever behjælpelig, der snart agter sig ud i Arbejdsmarkedet som Kolportører.

Narvmøderne i Norge og Danmark vil i Aar blive afholdt noget senere end i Fjor. Den danske Konferens og Unionsdistriktet afholder fælles Narvmøde i Aalborg den 17de—22de Juni. Den østnorske Konferens har Narvmøde i Kristiania den 8de—13de Juli og den vestnorske i Stavanger den 15de—20de Juli. De to andre Konferenser indenfor den skandinaviske Unionskonferens, Finland og Sverige, afholder Narvmøde henholdsvis den 24de—29de Juni og 1ste—6te Juli. Lad os ikke glemme at bede om en særskilt Betsignelse over alle disse vigtige Sammenkomster.

Til Generalkonferensen. Br. Raft afrejste den 29de April til Hamburg, hvor Medlemmerne af Bestyrelsen i den europæiske Afdeling af Generalkonferensen skulde sammentræde til et Møde. Den 3dje Maj rejser de med den tykke Atlanterhavsdamper „George Washington“ videre til Ny-York for at overvære Generalkonferensens Møde i Takoma Park nær Washington. Br. D. J. Olsen, Formanden i den vestnorske Konferens, der ogsaa er valgt som Delegeret til Generalkonferensen, afrejser et Par Dage senere direkte fra Norge til England og derfra med Skibet „Mauretania“ til Ny-York. Generalkonferensen afholdes i Tiden 15de Maj til 8de Juni. Lad os ogsaa herhjemme have dette overordentlig vigtige Møde i Erindring i vore Bønner. Der

vil blive mange Bestemmelser at tage, som vil faa den allerstørste Betydning for det afsluttende Naadens Værk, ikke i ét Land alene, men hele Verden over. Guds Naads Visdom og Vejledning vil være nødvendig under de Forhandlinger, som der vil finde Sted.

Jugen Søndagslov. De Forenede Staters Kongres (Landets Nationalforsamling) opløstes den 4de Marts uden at have vedtaget noget af de foreliggende Forslag til en Søndagslov for Columbiadistriktet. Dette kan ikke andet end glæde enhver, som forstaaer Betydningen af, hvad det her drejer sig om. Der har i Aarevis været mægtige Kræfter i Virksomhed for at faa en Søndagslov i Stand for nævnte Distrikt, hvor de Forenede Staters Hovedstad jo er beliggende. Men er end Forsøget hidindtil mislykkedes, saa vil dog ikke Bestræbelserne dermed være endte. Vi ved, at Søndagsloven vil komme, lige saa vist som Guds Ord er sandt; men Høstens Herre holder Ulykken tilbage, for at hans Værk kan blive fuldført.

„Det i „Missions Efterretninger“ tidligere bekendtgjorte aarlige Møde i Stodsborg i Dagene 26de—30te Marts var i alle Maader en vellykket Sammenkomst. De ledende Brødre baade i Danmark, Norge, Sverige og Finland foruden Br. Contradi fra Tyskland var til Stede. Fra de tre forstnævnte Lande havde ogsaa mange Menigheder sendt Delegerede til Generalforsamlingen i „Scandinaviske Filantropiske Selskab“. Selskabets forskellige Virksomheder i Stodsborg og Kjøbenhavn havde meget opmuntrende Resultater at opvise af det henrundne Aars Drift, og det samme kan siges om beslægtede Virksomheder paa andre Steder. Paa samme Tid som vi altid maa være Gud inderlig taknemlige for enhver Fremgang indenfor Værkets forskellige Grene, saa bør al saadan Fremgang kun anspore os til forøget Flid i al vor Gjærning og til endnu større Trofasthed i Efterlevelsen og Udhæftelsen og i Arbejdet for Udbredelsen af de herlige Sandhedsprincipper, vi som et Folk er bleven betroet. Lad os alle stræbe efter en større Grad af Gudhengivenhed i alt, hvad vi arbejder med.